ECLI:LV:DAUT:2021:0720.11181051521.2.S
Krimināllieta Nr. 11181051521

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Daugavpilī 2021. gada 20. jūlijā

Daugavpils tiesa,
tiesnese J. Baufale,
rakstveida procesā izskatīja krimināllietu
/pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā Krimināllikuma 170. pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ izvairījās no tiesas nolēmuma pildīšanas, ar kuru ir uzlikts pienākums apgādāt savu bērnu un dot tam uzturu.

Noziedzīgs nodarījums izdarīts turpmāk norādītajos apstākļos.

Ar Daugavpils tiesas 2009. gada 24. novembra spriedumu lietā Nr. C12363709 no /pers. A/ /pers. E/ labā piedzīti uzturlīdzekļi meitas /pers. D/, dzimušas /datums/, uzturam 25% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ik mēnesi līdz bērna 7 gadu vecuma sasniegšanai no 2009. gada 8. oktobra līdz 2010. gada 19. jūlijam, bet no 7 gadu vecuma sasniegšanas - 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas ik mēnesi, uzsākot piedziņu no 2010. gada 20. jūlija un turpinot līdz bērna pilngadībai vai pušu materiālā stāvokļa izmaiņām.

2009. gada 29. decembrī Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācija pieņēma lēmumu Nr. 1-8/26740-8976 no 2009. gada 21. decembra izmaksāt /pers. E/ parādnieka /pers. A/ vietā uzturlīdzekļus bērna /pers. D/ uzturam 45 latu (jeb 64,03 *euro)* apmērā ik mēnesi, uzturlīdzekļus izmaksāt atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajam apmēram; uzturlīdzekļu izmaksu veikt līdz brīdim, kamēr bērns sasniedz pilngadību, ja vien līdz pilngadības sasniegšanai nav zudis tiesiskais pamats uzturlīdzekļu izmaksai.

/pers. A/, būdams persona, kurai ir pienākums apgādāt un dot uzturu savam bērnam /pers. D/, zinot par Daugavpils tiesas 2009. gada 24. novembra spriedumu un Uzturlīdzekļu garantiju fonda administrācijas 2009. gada 29. decembra lēmumu, laika posmā no 2009. gada 16. decembra līdz 2016. gada 1. septembrim un no 2020. gada 29. aprīļa līdz 2021. gada 14. maijam nepildīja uzlikto pienākumu, tīši neveicot uzturlīdzekļu maksājumus meitas /pers. D/ uzturam, tas ir, apzinoties, ka ir darbspējīgs, ilgstoši nestrādāja, aktīvi nemeklēja darbu, lai gūtu ienākumus un tādējādi apgādātu un dotu uzturu savam bērnam /pers. D/. Savukārt, būdams darba tiesiskajās attiecībās, proti, no 2010.gada 9. jūlija līdz 2011. gada 31. decembrim strādājot /darba vieta/ (izciešot brīvības atņemšanas sodu) un gūstot ienākumus 806,16 *euro* apmērā pirms nodokļu nomaksas, no 2012. gada 1. janvāra līdz 2012. gada 5. novembrim un no 2013. gada 18. februāra līdz 2013. gada 26. jūlijam strādājot Ieslodzījumu vietu pārvaldē (izciešot brīvības atņemšanas sodu) un gūstot ienākumus 988,42 *euro* apmērā pirms nodokļu nomaksas, no 2014. gada 28. jūlija līdz 2015. gada 2. jūlijam un no 2021. gada 15. februāra līdz 2021. gada 10. martam gūstot ienākumus no metāllūžņu pārdošanas 2157,39 *euro* apmērā, izvairījās no pienākuma apgādāt un dot uzturu savas bērnam /pers. D/. Tādējādi /pers. A/, būdams darbspējīga persona, atrodoties darba tiesiskajās attiecībās un gūstot ienākumus, iemaksas Uzturlīdzekļu garantiju fondā labprātīgi neveica, ilgstoši un sistemātiski izvairoties no Daugavpils tiesas 2009. gada 24. novembra sprieduma pildīšanas, ar kuru viņam tika uzlikts pienākums apgādāt un dot uzturu savas bērnam /pers. D/.

Tādējādi /pers. A/izdarīja kriminālpārkāpumu, kas paredzēts Krimināllikuma 170. pantā.

Motīvu daļa

[2] Prokurors un apsūdzētais /pers. A/ pirmstiesas procesā vienojās par vainas atzīšanu un sodu.

Vienošanās protokolā norādīts, ka apsūdzētais piekrīt viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma apjomam un juridiskai kvalifikācijai.

Par cietušo kriminālprocesā nav atzīta neviena persona.

Par apsūdzētā personību noskaidrots, ka viņš nestrādā, neprecējies, apgādājamo nav, agrāk ir administratīvi sodīts, kā arī septiņpadsmit reizes kriminālsodīts, sodāmības nav dzēstas, pēdējo reizi sodīts ar Daugavpils tiesas 2017. gada 17. marta spriedumu par Krimināllikuma 185. panta pirmajā daļā, 175. panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu ar brīvības atņemšanu uz trīs gadiem un astoņiem mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz sešiem mēnešiem (nolēmums stājies likumīgā spēkā 2017. gada 25. jūlijā). 2020. gada 29. aprīlī /pers. A/ atbrīvots pēc soda izciešanas, papildsods izciests 2020. gada 29. oktobrī.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu par /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli ir atzīstama viņa vainas atzīšana un izdarītā nožēlošana. Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu /pers. A/ atbildību pastiprina apstāklis, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Ņemot vērā /pers. A/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu – izdarītais noziedzīgais nodarījums ir kvalificējams kā kriminālpārkāpums, apsūdzētā personību - nestrādā, agrāk 17 reizes kriminālsodīts, darbspējīgs, apgādājamo nav, neprecējies, viņam ir jāpiemēro Krimināllikuma 170. panta sankcijā paredzētais sods – īslaicīgā brīvības atņemšana. Vienošanās protokolā ir norādīts, ka konkrētajā gadījumā, piemērojot šo sodu, var sasniegt Krimināllikuma 35. pantā noteikto soda mērķi.

Konstatējot apsūdzētā darbībās vienu atbildību mīkstinošu un vienu atbildību pastiprinošu apstākli, ņemot vērā apstākli, ka apsūdzētais izmantoja Kriminālprocesa likuma 21. panta otrās daļas 1. punktā paredzētās tiesības uz sadarbību, kuras izpaudās vienkāršāka procesa veida izvēlē, lūdzot izskatīt krimināllietu vienošanās procesa kārtībā, tādējādi nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, vienošanās protokolā ir secināts,

ka apsūdzētajam nosakāms soda mērs nedaudz lielāks par minimālo robežu, kas ir paredzēts par Krimināllikuma 170. pantā izdarīto noziedzīgo nodarījumu.

Pamatojoties uz minēto, prokuroram ir panākta vienošanās ar apsūdzēto par to, ka prokurors lūgs tiesu piespriest /pers. A/ sodu par Krimināllikuma 170. pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu īslaicīgās brīvības atņemšanas veidā uz 30 dienām.

[3] Pārbaudījusi vienošanās protokola saturu, iepazinusies ar lietas materiāliem, tiesa konstatēja, ka apsūdzētajam inkriminētais noziedzīgais nodarījums ir kvalificēts pareizi un tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu, tā ir pierādīta, vienošanās noslēgta atbilstoši Kriminālprocesa likuma prasībām, Krimināllikuma normas, kas regulē soda noteikšanu, ir ievērotas.

Pastāvot šādiem apstākļiem, noslēgtā vienošanās ir apstiprināma.

Drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā – ir atstājams negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 540.[1], 543. pantu, tiesa

nosprieda:

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 170. pantā.

Apstiprināt prokurora un apsūdzētā noslēgto vienošanos par vainas atzīšanu un sodu un piespriest /pers. A/ sodu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 170. pantā, – īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 30 (trīsdesmit) dienām.

Drošības līdzekli – uzturēšanos noteiktā vietā – atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā, iesniedzot kasācijas sūdzību vai protestu Daugavpils tiesā.

Tiesnese J. Baufale